

Förbundet Rörelsehindrade

www.forbundetrorelsehindre.se

Protokoll från Landsmötet den 28 mars 2014, ABF Sveavägen 41. Stockholm

§ 1. Landsmötets öppnande.

Ordförande Lars Hagström hälsade alla välkomna. Han gjorde en reflektion över att våra frågor inte lyfts i den politiska debatten

Med dessa ord förklarade ordföranden landsmötet öppnat.

§ 2. Fastställande av röstlängd

Landsmötet fastställde Röstlängden till 10 röstberättigade personer. Från och med punkt 12 var antalet röstberättigade personer 11 st.

§ 3. Val av två justerare.

Till justerare valdes Bertil Svensson och Inger Blom

§ 4. Val av rösträknare

Till rösträknare valdes Bertil Svensson och Inger Blom

§ 5. Fråga om landsmötets stadgeenliga utlysande

Landsmötet beslutade att Landsmötet varit utlyst i enlighet med stadgarna.

§ 6. Antagande av dag- och arbetsordning

Föreslagen dag och arbetsordning antogs av Landsmötet.

§ 7. Val av presidium

Till ordförande för Landsmötet valdes enhälligt Pelle Kölhed och till sekreterare valdes Karin Westlund.

Pelle Kölhed tackade för förtroendet och övertog ordförandeskapet för landsmötet.

§ 8. Val av beredande utskott

Landsmötet beslutade att under denna punkt diskutera ett uttalande från landsmötet samt att inget beredande utskott tillsattes.

Landsmötet antog ett uttalande "Lagen som diskriminerar" med anledning av regeringens proposition: Bristande tillgänglighet som en form av diskriminering.

§ 9. Fastställande av antalet ledamöter i förbundsstyrelsen

Valberedningen föreslog oförändrat antal ledamöter
Landsmötet beslutade att antalet styrelseledamöter skall vara oförändrat sju ordinarie ledamöter inkl ordföranden.

§ 10. Fastställande av antalet ledamöter i valberedningen

Landsmötet beslutade att antalet ledamöter i valberedningen skall bestå av oförändrat, tre ledamöter.

§11. Kandidatnominering

Valberedningens presenterade sitt förslag. Inga ytterligare förslag lades från landsmötet.

§12. Förbundsstyrelsens verksamhetsberättelse

Ordföranden föredrog verksamhetsberättelsen rubrik för rubrik.
Landsmötet lade Verksamhetsberättelsen för 2013 med godkännande till handlingarna.
Landsmötet betonade särskilt att det var en mycket informativ verksamhetsberättelse

§13. Förbundsstyrelsens förslag

Inga förslag fanns från förbundsstyrelsen

§ 14. Förbundsstyrelsens räkenskapsberättelse

Balansräkning och Resultaträkning genomgicks och lades med godkännande till handlingarna. Landsmötet beslutade att föra överskottet till löpande räkning

§15. Revisorns berättelse angående granskning av Förbundsstyrelsen förvaltning och räkenskaper

Revisorn Leif Jonsson läste upp revisionsberättelsen som lades till handlingarna.

§16. Fastställande av balansräkning och resultaträkning för 2013

Landsmötet fastställde resultat- och balansräkning för 2013

§17. Beslut om ansvarsfrihet för förbundsstyrelsen.

Landsmötet beslutade i enlighet med revisorernas förslag att bevilja förbundsstyrelsen ansvarsfrihet för år 2013.

§18. Beslut om medlemsavgifter för nästkommande verksamhetsår 2015

Landsmötet fastställde medlemsavgiften för 2015 till oförändrat 200 kronor/år.

§19. Behandling av inkomna motioner samt förbundsstyrelsens förslag

Inga motioner hade inkommit till Landsmötet.

§20. Fastställande av verksamhetsprogram för 2014

Lars Hagström redogjorde för förslaget till övergripande verksamhetsprogram för 2014. Birgitta Andersson uttryckte det faktum att våra villkor i den politiska debatten alltmer värderas utifrån ekonomiska aspekter, som hon uppfattade som oroväckande.

Hon ville uppmana till att vi skulle vinkla vårt arbete utifrån detta politikernas sätt att värdera Mänskliga rättigheter ur ett ekonomiskt perspektiv. Landsmötet godkände verksamhetsplanen med Birgittas tilläggsförslag.

§21. Fastställande av Budget för 2014

Landsmötet diskuterade förslag till budget 2014. Landsmötet beslutade fastställa förslag till budget för 2014.

§22. Val av ledamöter till förbundsstyrelsen.

Valberedningen redogjorde för sina förslag och Landsmötet beslutade enhälligt att välja

Vilhelm Ekensteen för en tid av två år.	Omval
Tobias Holmberg för en tid av två år.	Nyval
Suzanne Elmqvist för en tid av två år.	Omval

§23. Val av revisor och revisorssuppleant.

Valberedning redogjorde för sina förslag och Landsmötet valde enhälligt

Leif Jonsson till revisor för en tid av 1 år	Omval
Barbro Carlsson till revisorssuppleant för en tid av 1 år.	Omval

§24. Val av valberedning och sammankallande.

Landsmötet valde enhälligt Birgitta Andersson, Wenche Willumsen och Pelle Kölhed till valberedning för en tid av ett år. Birgitta Andersson utsågs till sammankallande.

§25 Avslutning Ordföranden Pelle Kölhed tackade för förtroendet att ha fått leda FÖR, s landsmöte.

Ordföranden Lars Hagström avslutade landsmötet och önskade alla välkomna till seminariet med rubriken " Vem ska vi rösta på", som ägde rum på eftermiddagen.

Karin Westlund

Sekreterare

Bertil Svensson
Justerare

Inger Blom
Justerare

Förslag till dag- och arbetsordning vid Förbundet Rörelsehindrades Landsmöte 2014-03-28

- 1) Landsmötets öppnande,
- 2) Fastställande av röstlängd,
- 3) Val av två justerare,
- 4) Val av rösträknare,
- 5) Fråga om landsmötets stadgeenliga utlysande,
- 6) Antagande av dag- och arbetsordning för landsmötet,
- 7) Val av presidium,
 - a) ordförande
 - b) sekreterare
- 8) Val av beredande utskott i förekommande fall,
- 9) Fastställande av antal ledamöter i förbundsstyrelsen,
- 10) Fastställande av antal ledamöter i valberedningen,
- 11) Kandidatnomineringar till de val som landsmötet skall företaga,
- 12) Förbundsstyrelsens verksamhetsberättelse,
- 13) Förbundsstyrelsens förslag,
- 14) Förbundsstyrelsens räkenskapsberättelse
 - a) Resultaträkning
 - b) Balansräkning
- 15) Revisorernas berättelse angående deras granskning av förbundsstyrelsens förvaltning och räkenskaper,
- 16) Fastställande av balansräkning och resultaträkning för 2012,
- 17) Beslut om ansvarsfrihet för förbundsstyrelsen,
- 18) Beslut om medlemsavgifter för nästkommande verksamhetsår, 2014,
- 19) Behandling av i tid inkomna motioner samt förbundsstyrelsens förslag,
- 20) Fastställande av verksamhetsprogram för nästkommande verksamhetsår,
- 21) Fastställande av budget för nästkommande verksamhetsår,
- 22) Val av förbundsstyrelsens ledamöter,
- 23) Val av revisor och revisorssuppleant,
- 24) Val av valberedning och sammankallande,
- 25) Avslutning.

Verksamhetsberättelse för Förbundet Rörelsehindrade, FÖR ÅR 2013

Bildandet

Förbundet Rörelsehindrade, FÖR, bildades den 12 juni 2001 i Malmö.

Förtroendevalda

Ordförande:

Lars Hagström, Lund

Ledamöter:

Vilhelm Ekensteen, Lund

Britt Jakobsson, Umeå

Karin Westlund, Stockholm

Lars Lundström, Sätilla

Suzanne Elmqvist, Sollentuna

Jessica Smaaland, Stockholm

Styrelsen har haft 10 stycken protokollförda telefonsammanträden. I övrigt har all kommunikation inom styrelsen skett via e-mail.

Styrelsen

Beslutsordning: Idéer och förslag som styrelsemedlemmarna vill, att styrelsen i sin helhet skall diskutera och ta ställning till, sänds via e-mail till styrelsen för diskussion och ställningstagande.

Styrelsen har gjort kontinuerliga utskick med aktuell information som tillsänts alla medlemmar via e-mail eller via post.

FÖR har en egen hemsida, www.forbundetrorelsehindrade.se och finns även på facebook.

Ekonomi

FöRs ekonomi baseras på medlemsavgifter och frivilliga inbetalningar till förbundet. Reglerna för statsbidrag är inte utformade efter den verksamhet FÖR bedriver, varför FÖR inte är berättigad till sådant ekonomiskt stöd.

Landsmötet

Fredag den 22 mars höll FÖR sitt landsmöte på ABF huset i Stockholm.

Landsmötet är ett viktigt tillfälle där vi öga mot öga kan träffas och diskutera FöRs verksamhet och det samhällsklimat vi verkar i.

Tillsammans konstaterade vi att det är tuffa och oroande tider. Inte bara på grund av den finansiella krisen vi dagligen påminns om. Utan den största oron har sina rötter i att det åter – i dagens Sverige – visat sig vara möjligt att ifrågasätta grundläggande värderingar och att dela upp människor i vi och dem. Vi ser att ett offentligt välgörenhetstänkande börjar ta form och ges ny legitimitet där givaren bestämmer och mottagaren förväntas tacksamt ta emot. Villkoren för personer med funktionsnedsättningar ställs åt sidan och ges inte någon plats i den politiska debatten i ett hårdnande samhällsklimatet.

Detta är dominerande delar av den verklighet vi hade att förhålla oss till när vi samlades till landsmöte för att diskutera och fatta beslut om FöRs verksamhet det kommande året – 2013.

I verksamhetsprogrammet som styrelsen föreslog landsmötet fanns följande punkter upptagna:

- Kritiskt granska regeringen strategi för funktionshinderpolitiken för åren 2011 – 16.
- Kampen för otillgänglighet som grund för diskriminering fortsätter och intensifieras.
- Bredda den politiska kampen för våra medborgerliga rättigheter genom att nå ut till och söka samarbete med grupper och organisationer som aktivt delar våra värderingar.
- Verka för en stark och samlad funktionshinderrörelse utifrån ett medborgarskapsperspektiv.
- Ta aktiv del i samhällsdebatten och verka för att skapa ett nätverk av debattörer utifrån FöRs samhällssyn, värderingar och mål.

Punkterna som tas upp i verksamhetsprogrammet speglar samhällsutvecklingen och behovet av att både bredda kampen och lyfta fram våra grundläggande värderingar. Mot denna bakgrund ställde vi oss frågorna: Vad kan FÖR göra som gör skillnad, sett till vår storlek och förutsättningar för att synliggöra villkoren för personer med funktionsnedsättningar?

Uttalande från Landsmötet

Till Regering och Riksdag

Vänd trenden!

Vi har idag stor anledning till oro över utvecklingen i Sverige. Vi ser hur villkoren för människor med funktionsnedsättningar försämrats bit för bit. Åsikter om våra villkor, som beskriver oss som tärande, ges utrymme i stora och opinionsbildande massmedia, utan att detta möts av protester från ledande politiskt håll. Ett förödande ”de och vi perspektiv” får successivt nytt fotfäste.

Grunden för välfärden – solidariteten mellan människor – urgröps och håller på att ersättas av vad som alltmer ses som de välbeställdas uppoffringar. Regering och riksdag är skyldiga till detta förfall i välfärden.

Vänd trenden och följ FN konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning! Sveriges riksdag ratificerade den konventionen i december 2008, men den följs inte.

Stockholm den 22 mars 2013

Medlemmar i Förbundet Rörelsehindrade, FöR, samlade till ett seminarium i Stockholm.

VÅRENS SEMINARIUM

I anslutning till Landsmöter har FöR som kutym att anordna ett seminarium och vid detta tillfälle anordnades ett seminarium med rubriken:

Rätten till ett fullvärdigt medborgarskap! Vart är vi på väg? Var finns den politiska viljan?

Till seminariet var vi djärva nog att inbjuda samtliga partiledare. Dock var det bara Jonas Sjöstedt, Vänsterpartiets partiledare, som hade möjlighet att komma.

I inledning framhöll Lars Hagström att vi uppmärksammat att (V) är det parti som oftast har de mest utarbetade motionsförslagen, är snabba med att involvera funktionshinderrörelsens krav i sin politik och har engagerade företrädare i riksdagen. Men att vi samtidigt kan konstatera att (V) - om än inte i samma omfattning som övriga riksdagspartier – har en tendens att sortera in villkoren för personer med funktionsnedsättningar under politikområdena vård och omsorg.

Funktionshindrade människors villkor tas inte heller upp i Vänsterpartiets program där den övergripande politiken beskrivs. (Ett uttryck för detta var att Jonas i sin inledning istället för att tala om jämlika villkor för personer med funktionsnedsättningar halkade med tungan och sa rimliga villkor). Detta uppmärksammades av auditoriet och han fick göra den välkända politikerpudeln. Han ursäktade sig med att han var ovan att diskutera dessa frågor och därför uttryckt sig felaktigt, men att det inte råder någon tvekan om att (V) politiskt

arbetar för att människor med funktionsnedsättningar ska uppnå jämlika villkor och att det inte ska finnas olika medborgarskap.)

Trots (V):s radikala förslag har man haft liten framgång med dem. Det finns många orsaker till detta. (Funktionshinderrörelsen möter ju samma svårighet.) Varför, frågar vi oss, försöker (V) inte mer aktivt att få med de övriga oppositionsparterna på sina förslag. En aktuell fråga där ett sådant samarbete skulle kunna ge resultat är kravet att bristande tillgänglighet som grund för diskriminering förs in i diskrimineringslagen.

Därefter öppnades debatten. Först fick Jonas Sjöstedt ordet. Han tackade för inbjudan och att han såg fram emot en värdefull diskussion.

Han konstaterade det faktum att den, som han underströk viktiga frågan, att klassa bristande tillgänglighet som diskriminering fastnat på regeringskansliet. Orsaken han såg var avsaknad av politisk vilja. Han höll med om kritiken att (V) kan vara mer drivande i denna fråga. Samtidigt framhöll han att riksdagen, efter ett initiativ från (V) den 14 juni 2012, gjorde ett tillkännagivande att regeringen skyndsamt skulle lägga fram ett lagförslag om att bristande tillgänglighet ska tas in i diskrimineringslagen med denna inriktning.

I anslutning till diskussionen om bristande tillgänglighet fick han frågan om (V) har tillgängliga lokaler för partimedlemmar ute i landet? Hans svar blev här att detta är ett självklart krav samt att han skulle se till att partiet undersöker hur det faktiskt ser ut med tillgängligheten i detta avseende.

Inte oväntat tog han upp de problem som (V) ser med de stora vinstuttagen som privatiseringen inom vård och omsorg lett till. Han var här angelägen att vara tydlig med att (V) inte fört fram konkreta förslag om att förbjuda privata vinster inom assistansområdet då man förstår och ser det värdefulla med att enskilda assistansanvändare genom assistansreformen har laglig rätt att välja assistansanordnare. Denna rätt vill partiet värna om. Han uttryckte särskild oro över de övervinster som anordnare knutna till riskkapitalistiska företag tar ut och var kritisk till att privata företag, som framkommit i massmedia, erbjuder lägre löner, vilket han befarade skulle spilla över även på offentligt driven verksamhet. Han ville höra hur vi från funktionshinderrörelsen ser på detta problem, som han befarar kan komma att skada assistansreformen.

Sammanfattningsvis fick han som svar på sin fråga, att valfriheten för enskilda assistansberättigade att välja anordnare, som assistansreformen möjliggjort, måste bevaras och får inte leda till politiska panikåtgärder. Problemet med övervinster måste hanteras på ett klokt sätt. Man kan inte, som ofta görs, på ett förenklat sätt ställa privat verksamhet i motsats till offentligt driven verksamhet. Ingen av oss vill tillbaka till det gamla kommunala monopolet blev det samlade budskapet som med stor tydlighet framfördes av flera av deltagarna.

Kritik framfördes att politiken idag, som rör villkoren för personer med funktionsnedsättningar, saknar mål och inriktning. Tidigare hade man en helhetssyn. Idag inriktas politiken på enskildheter och administrativa rutiner. Ett sådant förhållningssätt intas både inom hjälpmedelsområdet samt inom områdena tillgänglighet och personlig assistans.

Jonas S fick vidare frågor om medborgarperspektivet och vad han ville göra för att lyfta fram

FN konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättningar, som idag missköts av både riksdag och regering. Hans svar blev att (V) bland annat skulle vilja använda ROT-avdraget för att i reglerad omfattning bidra till att finansiera en utbyggd tillgänglighet.

Diskussionen kom också att handla om skillnaden mellan politiken på riksnivå och på kommunal nivå som finns när det gäller alla partier. Till exempel att man på kommunal nivå gör nedskärningar som man på rikspolitisk nivå är emot. Frågan ställdes till Jonas S hur detta är möjligt och vad man gör för att komma åt detta problem. Han höll med om kritiken. Man försöker få partiets företrädare att förstå att om man åtar sig politiska uppdrag krävs att man tar ansvar för att man också skaffar sig den kunskap som krävs för uppdraget.

Seminariet fortsatte med intern diskussion. En summering av samtalet med Jonas S gjordes.

Vi enades om att vi haft konstruktivt samtal med honom och att vi får ta tag i det positiva från samtalet. Förvånade var att han under samtalet började tala om omsorg, vilket visar hur djupt rotat företeelsen är att våra villkor politiskt reduceras till vård- och omsorgsfrågor.

HÖSTENS SEMINARIUM

Landsmötet beslutade att ägna höstens seminarium till diskussion om kommunikationsstrategier samt för planering och genomförande av seminariet inhämta professionell hjälp från mediaforskare/utbildare.

Seminariet hölls i Stockholm, ABF huset fredagen den 20 september. Tobias Smedberg, grundare till den värderingsdrivna pr-byrå Agenda PR, ansvarade för seminariet om vårt påverkansarbete.

Under seminariet där föreläsning varvades med diskussion, fick vi råd och exempel på hur vi kan utveckla vårt arbete med att påverka beslutsfattare och bilda opinion i medier. Innehållet i seminariet var framtaget för att kunna vara till nytta för såväl den som är nybörjare i lobbying som för den som har lång erfarenhet. Deltagarna fick var sin lobbyhandbok med konkreta råd rörande påverkan och kommunikation.

Målsättningen med seminariet var att vi i våra organisationer på bästa sätt ska kunna använda kommande valår till att föra upp våra frågor på den politiska och mediala arenan.

Handisams Rapport

I maj lämnade Handisam sin andra lägesbedömning och uppföljning av strategin för funktionshinderspolitiken 2011-2016.

Det är på många sätt en skrämmande läsning. Så här ser verkligheten ut för oss som lever med funktionsnedsättningar enligt Handisams rapport: Högst arbetslöshet, lägre utbildning, sämst ekonomi, mer beroende av sjukvården, mer mediciner, färre sociala kontakter, färre semesterresor osv. Hela listan finns i rapporten. Det är denna bild vi är vana att möta när det skrivs och talas om oss. Nästan som vi vore ickevarelser utan möjligt att identifiera sig med. Ja, som själva definitionen för utanförskap.

Med andra ord vi lever i ett institutionaliserat och förväntat utanförskap. Vi ses och definieras som grupp. Vi har ett eget politikerområde – funktionshinderpolitiken – inom vars ramar vi är föremål för politikernas reformer och åtgärdsprogram som sedan hamnar i händerna på byråkraternas uttolkningar och gränssättningar.

Är det så här det måste vara? Nej naturligtvis inte. Sverige har ju västvärldens bästa ”funktionshinderspolitik”. Sverige var också bland de första som ratificerade FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättningar. Och detta utan att behöva ändra en enda liten lag, eftersom riksdagen tyckte att lagarna redan var i överensstämmelse med alla artiklar i konventionen. Fast verkligheten säger något helt annat. Så till exempel tyckte man sig kunna strunta i att följa FN konventionens artikel om att bristande tillgänglighet i lag ska klassas som diskriminering.

Från FöR överväger vi att kräva att FN konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättningar uppgraderas till lag så att den inte helt degraderas till en papperstiger.

ARTIKLAR

Fortfarande mer patienter än medborgare

Den 21 augusti fick vi in nedan artikel i Skånska Dagbladet:

Nyligen har årets Pride-festival hållits, för att belysa livssituationen för personer med olika sexuell läggning och den diskriminering som fortfarande råder, i vårt land liksom i andra länder. I Pride-tåget fanns även funktionshinderrörelsen med under parollen ” samma fördomar - samma kamp”.

Fördomarna mot oss som lever med funktionshinder synliggörs inte. Dessa bara accepteras. Regeringen reagerar inte när boende i ett bostadsområde protesterar mot att man bygger gruppboendestäder inom deras område. Inte heller blir det någon större reaktion från media.

I sin lägesbedömning och uppföljning av strategin för funktionshinderpolitiken som Handisam, Myndigheten för samordning av funktionshinderspolitiken, för en tid sedan lämnade till regeringen kunde Handisam konstatera att ”Personer med funktionsnedsättning har sämre levnadsvillkor än andra. Det visar sig på område efter område. Färre arbetar, utbildningsnivån är lägre, hälsan och ekonomin är sämre och rättssäkerheten äventyras. Utvecklingen mot ett samhälle för alla går för långsamt.” Rapporten är en skrämmande läsning.

Skrämmande är också att Handisams rapport i princip förbigåtts med tystnad. Hade dessa fakta gällt andra människor än oss som lever med funktionshinder hade det blivit ramaskri och hög debatt.

Regeringen förespråkar arbetslinjen, men detta kan vi inte se gäller personer med funktionsnedsättningar, eftersom man inte skapar tillgänglighet till i första hand offentliga arbetsplatser. Regeringen anser att fler ska satsa på utbildning, men samtidigt vill man minska byggandet av tillgängliga studentbostäder. Ett samhälle som utestänger grupper från delaktighet och en regering som inte bryr sig bidrar till ett segregeringssamhälle.

Vi har en statsminister som anser det vara för dyrt att göra samhället tillgängligt och en bostadsminister som vill minska byggandet av tillgängliga bostäder och vi har en finansminister som inte ens vill träffa och diskutera med funktionshinderrörelsen.

Vecka efter vecka demonstrerar stora delar av funktionshinderrörelsen utanför Rosenbad för att trycka på regeringen att fastställa att bristande tillgänglighet är diskriminering. Men regeringen tiger kallsinnigt.

Kan det vara så att vi lever kvar med fördomar att människor med funktionsnedsättning ses som samhällets utstötta, svaga, som måste omhändertas på samhällets villkor? Kan det vara synsättet "lagom för funktionshindrade" som fortfarande styr regering och riksdag år 2013?

Den enda förändring till det bättre som skett är tillkomsten av LSS och den socialförsäkringsfinansierade assistansersättningen. Men den för många revolutionerade reformen håller idag på att urholkas. Många som haft rätt till personlig assistans under flera år förlorar den nu på grund av att rätten till assistansersättning tolkas allt snävare.

Trots denna verklighetsbeskrivning anser sig Sverige vara ett föregångsland inom "funktionshinderpolitiken". Ända sedan 1960 talet har de övergripande "handikappolitiska" målen varit full delaktighet och jämlikhet. 2001 kom utredningen från patient till medborgare. 2008 ratificerade regeringen FN konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som bara blivit ännu ett dokument att lägga på den retoriska hyllan. 2013 är vi fortfarande mer patienter än medborgare.

HÖGA MÅLSÄTTNINGAR ÄR BRA. MEN INGET VÄRDA OM DE INTE ÄR ALLVARLIGT MENADE.

TVÅ REFORMER SKULLE VISA OSS OCH UTTRYCKA ATT DEN POLITISKA MAKTEN MENAR ALLVAR.

1. LAGSTIFTA OM ATT BRISTANDE TILLGÄNLIGHET ÄR DISKRIMINERING.

2. GE FNs KONVENTION OM RÄTTIGHETER FÖR PERSONER MED FUNKTIONSNEDSÄTTNING STATUS SOM LAG.

Förbundet Rörelsehindrade

Lars Hagström, ordförande

Öppet brev till SKL – Sveriges Kommuner och Landsting

FÖR var en av undertecknarna till nedan Öppna Brev: **Öppet brev till SKL – Sveriges Kommuner och Landsting**

TV4:s program Kalla fakta sände i söndags den 9 november inslaget "Avslag till varje pris". Programmet tog upp det faktum att fler än hälften av Sveriges kommuner betalar konsulter för att lära biståndsbedömare och socialchefer hur man argumenterar mot och ger avslag på ansökningar om stödinsatser enligt LSS.

Programmet ger insyn i en utbildning som hålls av KommunLex AB. Kursledaren håller en raljerande ton. Han framställer oss som är beroende av personlig assistans för våra livsvillkor som tärande och en belastning för samhället. Han drar sig inte för att använda förlöjligande och förnedrande exempel, som lockar fram skratt och fniss från deltagarna. KommunLex är inte det enda företag som nämns utan flera liknande företag och föreläsare anlitas av kommunerna med det enda syftet att minska kommunernas kostnad för LSS-insatser.

Programmet visar på ett moraliskt och etiskt haveri.

Det är fullständigt oacceptabelt att rättighetslagar sätts ur spel genom att kommunala tjänstemän utbildas att strunta i LSS lagens intentioner och guidas genom lagstiftningen för att hitta kryphål för avslag.

Ett sådant förhållningssätt är inte värdigt ett demokratiskt samhälle.

Vi förutsätter att SKL reagerat på samma sätt som vi på Kalla Faktas program, ”avslag till varje pris”.

Vi kan förstå att det bland kommunerna nu uppstår en viss förvirring kring hur de ska agera fortsättningsvis och vi förväntar oss att SKL som intresseorganisation för Sveriges kommuner och landsting går ut med information till sina medlemmar hur de bör arbeta med kompetensutveckling för sin personal. Grunden måste vara att den kompetensutveckling som köps in ska hjälpa kommunerna att följa intentionerna i LSS – inte att motverka dem och att verka för att uppfylla sina skyldigheter enligt 15 § LSS.

Stockholm den 13 november 2013

Lise Lidbäck, förbundsordförande Neuroförbundet

Rasmus Isaksson, förbundsordförande DHR – Förbundet för ett samhälle utan rörelsehinder

Vilhelm Ekensteen, ordförande Intressegruppen för Assistansberättigade, IfA

Lars Hagström, ordförande Förbundet Rörelsehindrade, FÖR

Pelle Kölhed, förbundsordförande Personskadeförbundet RTP

Agneta Vikenger, ordförande Riksförbundet för Rörelsehindrade Barn och Ungdomar, RBU

SLUTORD

Det mest kännetecknande för samhällets syn på våra villkor under 2013 har varit att tydligare och mer konsekvent än tidigare väga dem mot kostnader. Assistansreformen är utsatt för en sådan kostnadsjakt. Andra exempel är löpande bandstänkande och minuträkande inom hemtjänsten. Även kostnadspressen inom färdtjänsten kan sättas upp på denna lista till priset av dålig tidspassning, stressade chaufförer och som en följd av det fler olyckor och personskador. Listan kan göras längre.

Det finns därför idag mer än tidigare en uttalad konflikt mellan gemensamt satta politiska mål och det som blivit verklighetens politik.

Skillnaderna mellan människor i dagens Sverige växer och blir större. Det gäller möjligheter att få arbete, att aktivt kunna delta i samhället, tillgång till varor och tjänster och inte minst ekonomisk

standard. I denna mening har orättvisorna i samhället förstärkts. Längst bak står personer med funktionsnedsättningar. Alla vet om detta. Åtgärder finns inom politikens ramar och räckvidd. Vi har FNs konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättningar. Vi har riksdagsbeslut om övergripande mål om jämlikhet och full delaktighet som fattats i stor politisk enighet. Både målen och färdvägen är utstakade. Men utvecklingen står still. Ja, till och med backar.

Detta är den verklighet och framtid som vi har att ta oss an tillsammans med andra grupper i samhället som liksom vi inte ses som fullgoda medborgare i konungariket Sverige.

Tack till alla som bidragit till FÖRs arbete.

Lund i mars 2014

Lars Hagström
ordförande

Vilhelm Ekensteen – Lund
Britt Jakobsson – Umeå
Suzanne Elmqvist – Sundbyberg
Lars Lundström – Sätilla
Jessica Smaaland – Stockholm
Karin Westlund – Stockholm

FÖRSLAG TILL VERKSAMHETSPROGRAM 2014

Förbundet Rörelsehindrades (FöR) mål är att människor med rörelsehinder ska uppnå full delaktighet och jämlikhet.

Alla ska kunna leva och röra sig fritt utan att begränsas av funktionshinder.

Till grund för arbetet ligger FöRs Manifest antaget av Landsmötet 2001-09-20.

Styrelsen föreslår att verksamheten under året koncentreras kring följande:

Under en lång rad av år har personer med funktionsnedsättning sett sina villkor försämrats i förhållande till övrig befolkning. Övergripande politiska mål uttryckta i FNs konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och i Riksdagens handlingsplaner vägs mot kostnader på ett sätt som är tydligare i dag än tidigare. Detta är en oroande utveckling. Besparingar riktas mot områden som är av avgörande betydelse för att leva och verka som fullvärdiga medborgare. Ett sådant område är assistansreformen. Ett annat är den bristande tillgängligheten där kostnadsaspekten i regeringens lagrådsremiss förs fram som avgörande för vad som kommer att ses som diskriminerande otillgänglighet. Ett tredje exempel är de växande ekonomiska skillnaderna. Och som ett avslutande exempel vill vi nämna den allt svårare villkoren för oss att bli accepterade på arbetsmarknaden.

FöRs uppgift är att vara en ideologiskt övertygande och kritisk kraft. Medvetna om att ensam är inte stark ska vi arbeta med solidariteten som grund. Våra allierade är alla som liksom oss drabbas och oroas av den inbyggda diskrimineringen i samhället.

Seminarier

Två seminarier kommer att anordnas.

Intressepolitiskt arbete under 2014

- Kritiskt granska regeringen *strategi för funktionshinderpolitiken för åren 2011 – 16*.
- Kampen för *Otillgänglighet som grund för diskriminering fortsätter*. Lagrådsremissen som lagts av regeringen innehåller begränsningar och undantag som kommer att göra det lagligt att diskriminera och utestänga oss från stora delar av samhället om den kommande propositionen inte får ett annat innehåll i dessa delar.
- Bredda den politiska kampen för våra medborgerliga rättigheter genom att nå ut till och söka samarbete med grupper och organisationer som aktivt delar våra värderingar.
- Verka för en stark och samlad funktionshinderrörelse utifrån ett medborgarskapsperspektiv.
- Ta aktiv del i samhällsdebatten och verka för att skapa ett nätverk av debattörer utifrån FöRs samhällssyn, värderingar och mål.

Flera av dessa uppgifter uttrycker inriktningsmål och ligger fast sedan tidigare verksamhetsprogram,

Arbetsformer och organisation

- Fortsätta att utveckla medlemsinformationen.
- Involvera fler medlemmar i FÖRs arbete.
- Utveckla arbetet och formerna med att nå ut till media och politiker med våra intressepolitiska frågor.
- Behålla FÖRs nuvarande inriktning och organisation, men vara öppen för förändringar om samhällsutvecklingen och den politiska kampen så kräver.

Detta är fasta uppgifter som vi återkommande måste ägna kraft åt.

Förslag till medlemsavgifter för 2015

Styrelsen föreslår landsmötet besluta

Att medlemsavgiften för 2015 ska vara oförändrad, 200 kr.